

heder og Overfald med Trusler og Skjældsord, hvorimod Bestemmelsen ikke skulde komme til Anvendelse med Hensyn til de i § 90 omtalte Forhaanelser eller anden fornærmelig Udsærd. Navnlig naar man vil indskrænke Begrebet om kongelige Prindsfer og Prindsesser til de ifølge Thronfølgeoven arveberettigede Prindsfer og den regjerende Konges Døttre, synes der mig at være al Opfordring til paa den Maade, som foreslaaes i § 94, at værne om disse ophviiede Personer, ikke blot mod Haandgribeligheder og Overfald, men ogsaa mod alle Forhaanelser og Fornærmelser. Derksom man altsaa overhovedet vil gjøre nogen Forandring i den omtalte § 94, vil jeg i alt Fald tilraade, at man indskrænker sig til at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 15 med tilhørende Underændringsforslag, men jeg troer, at der, naar Begrebet kongelige Prindsfer og Prindsesser rigtigt forståes paa den Maade, jeg har antydet, ikke er tilstrækkelig Grund til at gjøre nogen Forandring; man kan da gjerne blive staaende ved Udkastets § 94.

Winther: Det er angaaende det Forslag, som er stillet under Nr. 16, at jeg skal tale et Par Ord. Det er ikke saalænge siden at denne Sag blev forhandlet her, at den jo vil være i frisk Minde hos dem, der have havt Interesse for Sagen. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) har dog idag været saa god at anerkjende, at der nu er taget Hensyn til de Anker, der fremkom mod det tidligere Forslag, der havde samme Hensigt som det foreliggende. Deri har han ganske vist Ret; thi det er efter et nøjagtigt Studium af hans Indvendinger, at man har opstillet Forslaget saaledes, som det foreligger, og jeg troer ikke, at han nu paany kunde fremføre nogen af de Anker, han sidst gjorde gjældende mod det da foreliggende Forslag. Han har imidlertid idag gaaet i Almindelighed antydet, at det dog vilde være det Naturligste, at et slikt Forslag ikke fremkom fra Repræsentationens Side. Dersom det i

og for sig er rigtigt, at den lovgivende Forsamling er sikket mod enhver Uslings Forhaanelser, ligesom den er beskyttet mod personlige Angreb, saa forekommer det mig vel, at det var det Rigtigste, at Forslaget var kommet frem fra Regjeringens Side; det indrømmer jeg, og jeg beklager, at det ikke er kommet frem fra Regjeringens Side; men, naar Regjeringen ikke har vist en saadan Omhu for Repræsentationen, saa forekommer det mig, at denne maa see at hjælpe sig selv ved at tage Initiativet, saaledes som den er berettiget til ifølge Grundloven og Forretningsordenen. Der er jo igrøvrigt ikke imod Forslaget anført Noget af det ærede Medlem, som ikke ogsaa sidste Gang blev anført. Han hittede, at det kunde see ud, som om enkelte Medlemmer havde følt sig krænede ved, at der var blevet udstødt Forhaanelser mod dem, men dette er naturligtvis Noget, som aldeles ikke kan komme i Betragtning her. Her er ikke Tale om at ville værne om det enkelte Medlem, det vilde virkelig være en altfor vidtgaaende Fordring; derpaa har vistnok heller Ingen tænkt, idetmindste have de Medlemmer, som have stillet Forslaget op, ikke tænkt derpaa. Der er kun Tale om de Forhaanelser, som udstødes mod Afdelinger af den lovgivende Magt, eller mod en af de andre Autoriteter, som ere nævnte i Ændringsforslaget. Den eneste Indvending, der egentlig synes at have Noget at betyde, var den, at Vedtagelsen af Forslaget skulde medføre en Fare for, at man kunde komme til at overse Rettelsen af de følgende Paragraphers Tal, eller komme til at tage fejl i Betegnelsen af de følgende Paragrapher, naar de citeres i en anden Paragraph. Dertil skal jeg bemærke, at skulde dette Tilfælde virkelig indtræffe, saa er det ikke af større Betydning, end at der kan foretages en Rettelse i saa Henseende i det andet Thing, ligesom jo den ærede Justitsminister her har faaet gjort lignende Rettelser i Loven. Det er derfor vistnok en Indvending, som aldeles ikke har nogen Betydning, og, dersom det